

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

IMRAN MAHMOOD

EU, ACUZATUL

IMRAN MAHMOOD

EU, ACUZATUL

RAO Distribuție

Str. Băneștii nr. 9-11 sector 1, București, România

www.libris.ro

www.rao.ro

IMRAN MAHMOOD

Iman Mahmoode

Copyright © Iman Mahmoode, 2017

Tous droits réservés

Traducere din limba engleză

Academice, Iași

prin Liga Convocării

© RAO Distribuție 2018

pentru distribuție în limba română

ISBN 978-973-0-323

Pentru toți frații și surorile mele de la Barou, care
țin discursuri adevărate și se confruntă în fiecare zi
cu cazuri dificile, în schimbul unei recunoașteri
sau recompense atât de mici.

LA TRIBUNALUL PENAL CENTRAL T2017229

ÎNAINTEA: Judecător SALMON, AR¹

Pledoarii de încheiere:

Proces: Ziua 29

Marti, 4 iulie 2017

ÎNFĂȚIȘĂRI:

Pentru acuzare: domnul C. Salfred, AR.

Pentru inculpat: el însuși

Transcript după o înregistrare audio digitală realizată de

T.J. Nazarene Limited

Stenografi oficiali și transcriptori

ai înregistrărilor tribunalului.

¹ Acronimul original este Queen's Counsel (QC), tradus aici prin „avocatul Reginei“ (n.tr.)

10.05

INCULPAT:

– În 1850, Henry John Temple¹, al treilea viconte Palmerston, a ținut un discurs în parlament, care-a durat cinci ore. Un evreu portughez, pe nume Don Pacifico,² care locuia în Grecia dar se născuse în Gibraltar, fusese atacat de-o gloată de rasiști. Fusese bătut. Casa îi fusese vandalizată. Bunurile îi fuseseră furate. Poliția greacă stătuse cu mâinile-n sân și nu făcuse nimic, ci doar privise când se întâmplau toate astea. Don Pacifico a solicitat despăgubiri din partea guvernului grec. Guvernul grec nu i-a dat nimic. Așa că el a făcut apel la britanici.

– Ce-a făcut Palmerston? Palmerston l-a considerat pe acest evreu din Gibraltar supus britanic. Așa c-a trimis o

¹ Henry John Temple, al treilea viconte Palmerston (1784-1865), om politic britanic, prim-ministru al Marii Britanii în perioadele 1855-1859 și 1859-1865 (n.tr.)

² David „Don“ Pacifico (1784?-1854), consul general în Grecia în perioada 1837-1842, demis din funcție în urma unor repetate abuzuri de putere. A fost figura centrală a unei dispute juridice din 1847, când casa i-a fost vandalizată din cauza originii evreiești, stârnind chiar o dezbateră în parlament, motivul unei controverse diplomatice de proporții (n.tr.)

escadrilă întreagă a Marinei Regale la Atena ca să blocheze portul de acolo. Când a fost atacat de o mulțime furioasă în parlament, Palmerston a ținut discursul de cinci ore. În discurs, a spus: „Un supus britanic ar trebui să fie pretutindenii apărat de brațul puternic al guvernului britanic contra nedreptății și fărâdelegii“.

– Asta însemna să fii britanic în vremurile ălea. Pardon, vremurile acelea. Mă scuzați, c-am ceva emoții. În vremurile acelea, nu conta dacă erai portughez, evreu sau dâן Gibraltar sau dâן oriunde altundeva. Era destul că dâן orice colț al lumii ai fi venit, dacă-ți făcea careva rău, puteai să pui bază pă toată puterea întregii Anglii c-o să-ți sară-n ajutor. Palmerston ăsta a trimis o flotă întreagă dâן nave pentru un singur om!

– Asta ar fi făcut Anglia doar pentru unul dintre oamenii ei – chiar dacă era un evreu de nimic ca Don Pacifico –, toată Anglia pentru un singur om. O sută șaiszeci de ani mai târziu, acest englez negru nu poate conta pe Anglia. Deloc. Nu pot conta pe Anglia, ci doar pe mica părticică din ea aflată aici, în sala asta. Pentru mine, asta-i toată Anglia. Dumneavoastră sunteți toată Anglia, iar io am nevoie de dumneavoastră în acest moment. Am nevoie de brațul puternic al apărării dumneavoastră împotriva nedreptății și fărâdelegii. Am nevoie de dumneavoastră. Am nevoie de dumneavoastră. Am nevoie de dumneavoastră. Și dumneavoastră aveți nevoie de mine. Aveți nevoie de mine ca să fiți toată Anglia.

Practic, pân-ăcea am reușit s-ajung. P-ormă m-am gândit: „La ce bun?“ Io nu-s lordu' Palmerston, și niciun discurs dâן cinci ore dâן partea mea n-o să vă convingă să țineți cu mine. Io nu-s prost. Io știu că nu scap cu niciun

discurs d-ăcea. Dar știți ce? A meritat să citesc bucata aia numa' ca să vă văd mutrele. Io nu zic asta în glumă, ci o zic ca să vă scutur o țără. Așa-i că nu știți că io știu vorbi ca un profesor? Dar am vrut și io să știți că s-ar putea să fiu mai mult decât ați văzut dumneavoastră când vă prezentam probele. Am vrut și io, nu știu, poate, să vă surprind o țără. Și să știți c-o să vină ceva surprize păstă voi.

Deci, poate că asta-i prima surpriză. De ce stau io aicea și-mi țin pledoaria-n locu' la avocatul meu? De ce m-am hotărât io să stau în fața voastră și să vă zic tot cu cuvintele mele? Să nu mă-nțelegeți greșit, că io nu m-am supărat pă el, sau ceva dâן gen. Am avut și noi o diferență de-aia dâן opinie. El voia să vă dau io ceva dâן-i zicea el „relatare plauzibilă“. „Dă-le ce vor s-audă“, zice el cătră mine. Și io zic: „Nu, frățică, io vreau să le dau ce nu vor s-audă dâן la mine, adevăru!“ Da' lui nu i-a plăcut nu știu cât treaba asta. „E prea mult pentru ei“, zicea către mine, „prea mult pentru soiul lor“.

Era tare, avocatul meu, să nu mă-nțelegeți greșit. Dar m-am gândit că el nu-s io. El nu știe ce știu io. Problema mea era că deși io știu ce știu io, io nu știu ce știe el. Să-l las să vorbească el pă limba lui și să vă spună o jumate dâן poveste, sau să v-o spun io pă toată, și să risc să nu-nțelegeți nimica dâן ea? Oare chiar pot io să vă spun toată povestea? Ați crede-o? Nu știu, frate. Nu știu. Ce știu e că io nu-mi risc viața pentru crima asta fără să vă zic ce-i adevărat. Chiar dacă avocatul meu nu vrea să fac asta.

Deci, asta-i mărturia mea. Io v-am dat probe sub jurământ. Pă Sfânta Scriptură. Da' Dumnezeu mi-i martor, ce-am zis în boxa martorilor nu-i tocmai adevăru' tot. Să nu mă-nțelegeți greșit, că avea nește adevăruri pe-acolo,

multe adevăruri, dar s-ar putea să fie și nește chestii care nu-s adevărate. Da' așa a vrut el, avocatul meu. „Nu-i vorba despre adevăr“, zice către mine, „e vorba de ce pot ei să creadă.“

M-am supărat dăn cauza asta. Cum adică să vă jur io că vă spun adevăru' și dup-aia să vă mint? Și azi-noapte când m-am culcat, m-am tot gândit la asta. Mult. Și când m-am trezit, n-am fost prea fericit. Și azi-dimineață-i zic:

– Bă, frățică, io trebe să-ncep să le zic pă bune. Pledoaria asta, pledoaria dă-ncheiere, asta-i ultima mea șansă.

Și-ăsta zice: „Păi, asta e“. Nu mai poate vorbi-n numele meu, dăn motive *etice*. Etice? Io credeam că etica se ocupă cu adevărul. Da' se pare că nu-i așa. Toată treaba stă-n *impresii*.

– Ce impresie crezi c-o să faci când te duci acum la tribunal și spui o poveste diferită? Cum crezi c-o să pară când le dai această „nouă informație?“

– Păi, poate, zic io către el, nu trebe să le zicem *chestia aia* – și sincer să fiu, nici măcar nu-s sigur că pot să vă spun chestia aia. Că dacă v-o zic, nu știu sigur dacă mai scap cu viață, mă-nțelegeți cum zic?

Să nu mă înțelegeți greșit, că io vreau să vă zic, da' nu știu sigur dacă pot. Nu știu ce-ați crede despre mine dac-ați auzi chestia aia. Poate trebe să știți câteva lucruri prima oară. Despre cum sunt io cu adevărat.

Acuma poate credeți, când vă uitați la mine, că-s un tâmpit dă copil, care trage-n oameni fără motiv. Știu c-așa credeți, că nici io nu-s prost, nici dumneavoastră nu sunteți. Io știu că probele alea, ce v-am zis io din boxa martorilor, nu era ele prea bune. Știu asta. Știu că era dubioase rău. Deci io știu că dumneavoastră credeți că l-am împușcat

io pă puștiu' ăla, da' nu-i așa. Țștia vrea să credeți că io-s o putoare dă copil, fără minte-n cap, care se duce pă ce stradă i se năzare lui și trage-ntr-unu' dănt-r-o nimica toată. Nu vă lăsați duși dă nas, totuși. Țștia se pricep la asta – să vă ia dă proști. Asta face ăsta, domnu' avocatul acuzării, dăn asta trăiește. Asta face zi și noapte, și până termină cu tine, zici că albu-i negru, și negru-i alb. Io-mi scot pălăria-n fața lui. E deștept. Șmecher, da' deștept. Doar că trebe să vedeți dincolo dă toată vrăjeala ce-a făcut-o ăsta aicea, să vedeți ce-i în spatele ei. Credeți-mă c-o să fiți surprinși. Nu trebe să faceți asta pentru mine. Faceți-o așa, ca să fie făcută, ca un experiment. Dacă n-am dreptate, faceți ce trebe să faceți și aia e. Dar dacă am dreptate...

Începeți cu probele. Bun, n-arată prea bine probele-alea, da' nici nu-s prea multe. Totuși, înainte să mă bag în toate alea, vreau să zic și io ceva. Să nu băgați în seamă toate chestiile dă vi le-am zis în boxa martorilor. Așa-i că alea nu mai contează dacă nu există probe concrete care să arate c-am io vreo legătură cu crima asta? Dacă probele-s dă căcat, ce mai contează ce v-am zis sau nu v-am zis?

Bun, deci asta-i. Așa le-am scris io:

1. A fost împușcat un băiat din aceeași zonă în care stau și eu.
2. Cu trei luni înainte să fie împușcat, se pare că m-a văzut cineva trecând pe lângă el și spunând: „Ești varză, omule!“
3. Cu câteva luni înainte să fie împușcat, cineva l-a văzut pe Jamil, pe băiatul mort, certându-se cu un băiat cu un hanorac negru cu caractere chinezești pe spate.

4. Probe din zona de acoperire a mobilului. Expertul în telefoane a spus că telefonul meu era în același loc cu decedatul în momentul împușcării. Telefonul meu era, de asemenea, în același loc cu al lui în momentul în care eu mă certam cu decedatul. Și era și în același loc cu telefonul lui în momentul în care eu aș fi spus: „Ești varză, omule!“ Totul într-o singură zonă de acoperire. Ce-a zis expertul? Cinci-zeci, șaizeci de metri?
5. Percheziția din apartamentul meu. Poliția m-a arestat pentru că a aflat un zvon cum că eu aș fi fost implicat în schimbul de focuri. Mi-a percheziționat apartamentul și a găsit un pistol Baikal¹. A găsit un hanorac negru cu caractere chinezești albe pe spate. A găsit telefonul meu, care se potrivea cu probele din zona de acoperire a mobilului. Mi-a găsit pașaportul. A găsit un bilet electronic pentru un zbor spre Spania. Au găsit bani, treizeci de mii de lire în rucsacul meu. Au găsit în mașina mea reziduuri de la descărcarea unei arme de foc despre care a tot vorbit și avocatul acuzării. M-au găsit pe mine.
6. Poliția susține că glonțul care l-a ucis pe băiat, pe Jamil, trebuie să fi provenit din pistolul meu. Analize balistice. Îl țineți minte pe-ăla care-a venit cu toate graficele-ale ale lui. El zice că glonțul ăla provine din pistolul ăla.
7. Au găsit o particulă mică din sângele băiatului mort sub unghiile mele.

¹ Model de pistol rusesc, apărut în anii '90, derivat din mai vechiul pistol Makarov, arma standard din dotarea poliției ruse (n.tr.)

8. Au găsit câteva fire de păr de-ale mele în mașina lui.

Asta-i. Început și sfârșit, nu? Am zis destule. Puteți să mergeți acasă, io vă mulțumesc pentru atenție. Și dacă m-ați condamna pentru astea, poate c-ați merge acasă și-ați dormi liniștiți la noapte. Io știu asta. Da' ați stat și v-ați ocupat dă cazu' ăsta patru săptămâni. Io speram să faceți să merite ălea patru săptămâni cumva. Da' dup-aia n-am mai fost așa sigur.

Poate că pentru dumneavoastră, pentru toți, cazu' ăsta nu-i decât ceva dă făcut, așa-i? Scăpați fain-frumos dă viețile dumneavoastră dă zi cu zi. Puteți să vă treziți în fiecare zi, să vă luați pă dumneavoastră o bluză de-aia curată, să veniți aicea și să vă uitați pă niște hârtii sau pă ce v-oți uita, să dați din cap că da sau că nu. Puteți să-l ascultați p-ăla, pă avocatul acuzării. Puteți să-l ascultați pă judecătorul ăsta d-aicea și să credeți că faceți mare lucru. Puteți să fiți toți respectabili. Și după ce plecați d-aicea, când se termină cu cazu' ăsta, puteți să vă-ntoarceți la viețile voastre și să faceți ce faceți. Da' io nu dispar când dumneavoastră mergeți toți acasă, să știți. Io-s tot aici. Io-s tot om, așa-i? Când băiețelu' dumneavoastră care acuma are vreo patru sau cinci ani și d-abia începe școala, io tot într-o celulă de la închisoare o să fiu. Când împlinește vreo zece ani și merge-n prima zi la școala dă băieți mari, io tot după gratii o să fiu. Când pleacă și-și găsește dă lucru sau se duce la facultate, io tot aicea o să fiu. Execut sentința pă viață. Că dumneavoastră nu v-ați uitat destul dă atent. Că dumneavoastră nu v-ați făcut treaba. Atâta cer și io. Ascultați-mi povestea – sunt nevinovat.

Vă promit io, dacă vă uitați destul dă bine, o să vedeți cu ochii dumneavoastră. și cărți

Uitați-vă și dumneavoastră la probe. Alea o să vă spună tot ce trebe să știți. Și credeți-mă că-s destule acolo încât să v-ajute să vedeți că-i adevărat ce vă spun io.

Pauză: 11.15

11.28

Înainte să fiu arestat pentru crima asta, aveam loc dă muncă. Bine, nu era pă bune, nu de-ăla unde ești plătit pă merit, dar trebuia să fac și io ceva ca să iasă bănuții. Nu eram nici gangster d-ăla – treaba mea era să vând căruțe. Mașini. Le iubesc. Nici dumneavoastră, nici nimeni altcineva, n-aveți ce mă-nvăța despre mașini. Îmi plac alea vechi. Îmi plac astea noi. Îmi plac alea cu motor V8¹, îmi plac alea cu aspirație naturală, îmi plac alea cu propulsie turbo².

Oricum, ce mi-am dat io seama-i că, de cele mai multe ori, lumea nu știe ce-are când vinde mașini. O fată vindea o mașină de credea ea că-i un Vauxhall Carlton³ vechi care făcea vreo trei sute dă lire. Ce nu știa ea era că ăsta nu era orice Carlton vechi, care poate făcea mai mult dă trei sute

¹ Tip de motor în 8 cilindri cu configurație în V (n.tr.)

² Diferența între motoarele turbo și motoarele cu aspirație naturală stă în faptul că dacă primele sunt dotate cu o turbină care forțează aerul necesar pentru ardere să intre în motor, cele din urmă își iau de la sine aerul (n.tr.)

³ Marcă de mașină lansată de compania de producție de automobile Vauxhall Motor Company, produsă în perioada 1978-1994 (n.tr.)

dă lire. Țsta era un Lotus Carlton¹. Un Carlton cu două motoare dă trei virgulă șase litri, trei sute șapte dă cai-pu-tere. Prinde suta dă kilometri în cinci secunde. Cel mai tare merge cu două sute optzeșunu pã orã. Oricine ar da douăj dă miare pã ea, chiar dacã are douãzeci dã ani vechime. Sã știți cã io verific orice cãcat cumpãr. Și vreau sã vã zic cã, dã cele mai multe ori, cine cumpãrã dã la mine verificã toate cãcaturile. N-ai cum sã vinzi rable la lume dã unde vin io. Țștia vor sã vadã tot cu lupa. Fiecare ciobiturã-i o reducere. Fiecare extraopțiune-i extra bani, știți cum zic?

Deci io cred cã și aicea-i la fel, așa-i? O sã luați dã bun tot ce zice acuzarea sau o sã vã uitați ca lumea și-o sã ridicati capota? Marfa ce v-o vinde ăștia dãn acuzare e dã calitate, sau e rahat fabricat în Taiwan?

Deci uitați-vã la prima probã. Bãiatu' ăla mort a fost împușcat în aceeași zonã în care stau și io. Și io zic: așa, și? A fost împușcat în zona-n care stau toți oamenii care stau în zona aia. Țsta-i argument dã nimic și probã dã nimic. Mai are vreun rost sã zic ceva?

Dacã era-mpușcat în zona dumneavoastrã însemna cã l-ați împușcat dumneavoastrã? Nu, frate. Asta-i o tãmpenie. Dar domnu' avocat al acuzãrii așa zice, și face mare tãmbãlãu dãn chestia asta. Dar asta-i doar așa, c-are el ceva cu mine, nu-i așa? El poa' sã spunã ce vrea el, și tot sã iasã nașpa rãu dã tot. Dar dacã te uiți ce zice, toatã-i lãbãrealã. Mã scuzați, dom' judecãtor, mi-a scãpat. Ce vreau io sã zic e cã așa cum zice el, avocatul acuzãrii, dumneavoastrã ați

¹ Marcã de mașinã lansatã de compania britanicã de producție de automobile Lotus în perioada 1990-1992 (n.tr.)

zice: „Țsta-i un gunoi de probã!“ Ce, cã stãteam io acolo și bãiatu' ăla de-a murit stãtea tot acolo? Asta-i vreo probã care sã-nsemne ceva? Nu-nseamnã nici cãt un cãcat. Așa-i sau nu-i așa?

Dup-aia, uitați-vã la proba a doua. C-am fost io vãzut trecând pã lângã victimã și i-am zis io ăluia „Ești varzã, omule“. Pentru acuzare și pentru oricine altcineva care s-a uitat la prea multe filme, asta ar trebuie sã fie o probã. Ar trebui sã-nsemne cã io zic cã omu-i mort. Dã zici cã-s io vreun mafiot dã prin filme d-alea americane. Ha! Pare rãu, domnii jurați. Pare rãu, cã dac-ați fi trãit unde-am trãit io și dac-ați fi știut ce-am știut io, ați fi rãs și dumneavoastrã. Pã strãzile dãn Londra, asta-nseamnã altceva. Domnu' avocat al acuzãrii n-are de unde sã știe, cã el nu-i dupã strãzi. Nu-i dupã strãzile alea adevãrate, alea de le știu io, unde se-mpușcã lumea. Adicã, poate-o fi exemplu prost, da' știți dumneavoastrã ce vreau io sã zic. El e la un alt nivel. Nu zic cã ășta ar fi un lucru rãu. E adevãr curat. Dacã io m-aș duce la o partidã d-aia dã vãnãtoare sau dã știu io mai ce de-a lui, io n-aș înțelege ce-nseamnã cuvintele ce le zic ăia. Io cãnd aud „combi“ mã gãndesc la o mașinã d-aia cu portbagaj prelungit. El poate se gãndește cã-i ceva combinație ciudatã¹. Știți ce zic? Suntem dãn lumi diferite, el și cu mine. Io nu-mi doresc sã trãiesc în lumea lui. Da' ăș vrea sã petreacã el o zi de-a mea. Varzã!

Sã vã zic cum a fost cu varza.

Cãnd aveam io vreo unșpe ani, m-am dus la o școalã nouã. Nu era școala dã stat, aia dãn zonã, era o școalã la un

¹ Jocul de cuvinte din original se bazeazã pe plurisemia cuvântului „estate“, care poate însemna și „mașinã combi/mașinã de serviciu“ și „conac“ (n.tr.)